

Štvrtok 15. decembra 2011

Azerbajdžan, najmä prípad Rafiqa Tagiho

P7_TA(2011)0590

Uznesenie Európskeho parlamentu z 15. decembra 2011 o Azerbajdžane, najmä o prípade Rafiqa Tagiho

(2013/C 168 E/15)

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Azerbajdžane, najmä tie, ktoré sa týkajú dodržiavania ľudských práv,
 - so zreteľom na závery z druhého samitu Východného partnerstva, ktorý sa uskutočnil 29. – 30. septembra 2011,
 - so zreteľom na Dohodu o partnerstve a spolupráci medzi ES a Azerbajdžanom, ktorá nadobudla platnosť v roku 1999,
 - so zreteľom na vyhlásenie hovorca vysokej predstaviteľky EÚ Catherine Ashtonovej z 12. októbra 2011,
 - so zreteľom na závery z dvanásteho zasadnutia Rady pre spoluprácu EÚ – Azerbajdžan, ktoré sa uskutočnilo v Bruseli 25. novembra 2011,
 - so zreteľom na článok 122 ods. 5 rokovacieho poriadku,
- A. keďže známy azerbajdžanský spisovateľ a novinár Rafik Tagi zomrel 23. novembra 2011 v Baku na následky zranení spôsobených nožom, ktoré utrpel počas brutálneho útoku štyri dni predtým;
- B. keďže azerbajdžanská vláda začala trestné stíhanie vo veci tohto útoku;
- C. keďže Rafikovi Tagimu sa údajne vyhrážali smrťou v posledných týždňoch pred útokom naňho, ktorý bol pravdepodobne odvetou okrem iného za článok, ktorý zverejnil na webovej stránke Rádia *Azadlyq* (Sloboda) 10. novembra 2011 a v ktorom kritizoval súčasnú iránsku vládu;
- D. keďže Rafik Tagi si odsúdil trest odňatia slobody po jeho odsúdení v máji 2007 po obvinení z vyvolávania náboženskej nenávisti na základe jeho článku pre noviny *Sanat*, v ktorom uviedol, že islamské hodnoty bránia integrácii Azerbajdžanu do európskych štruktúr a brzdia jeho demokratický pokrok;
- E. keďže vedúci iránsky duchovný vodca veľký Ajatolláh Fazel Lankarání vyniesol fatvu, ktorou vyzval na zabitie Rafiqa Tagiho po zverejnení spomenutého článku; keďže touto fatvou vyzval tiež na zabitie Samíra Sadagatoglu, vydavateľa novín *Sanat*;
- F. keďže iránske orgány túto fatvu nikdy neodsúdili, čo sa dá považovať za podnecovanie vraždy, ani neuviedli, že ktokoľvek, kto je podozrivý z podnecovania, plánovania, vykonania alebo napomáhania útokov na Rafiqa Tagiho alebo Samíra Sadaqatoglu, by mal byť postavený pred súd;
- G. keďže Výbor OSN pre ľudské práva, ktorý dohliada na vykonávanie Medzinárodného dohovoru o občianskych a politických právach (ICCPR), ktorý Irán podpísal, vyjadril nedávno znepokojenie nad článkom 226 iránskeho trestného zákonníka, v ktorom sa uvádza, že „spáchanie vraždy povedie k pomste za predpokladu, že zavraždená osoba si nezaslúžila zomrieť podľa islamského práva“; keďže fatvy sa používajú na odôvodnenie skutočnosti, že určitá osoba si zaslúži zomrieť;

Štvrtok 15. decembra 2011

- H. keďže azerbajdžanské orgány nikdy jednoznačne neodsúdili fatvu a verejné vyhrážky smrti adresované Rafíkovi Tagimu počas jeho súdneho procesu za hanobenie náboženstva v roku 2007; keďže štátom kontrolovaná televízia informovala o jeho smrti len v minimálnej miere a orgány doteraz verejne neodsúdili jeho zavraždenie;
- I. keďže azerbajdžanské orgány sú vo vyšetrovaní útokov proti novinárom neúspešné, čo významne prispieva k atmosfére strachu a beztrestnosti, ktorá sa v posledných rokoch šíri celou mediálnou scénou krajiny;
- J. keďže Azerbajdžan sa aktívne zúčastňuje na európskej susedskej politike a na Východnom partnerstve, je zakladajúcim členom Euronestu a zaviazal sa k dodržiavaniu zásad demokracie, ľudských práv a právneho štátu, ktoré sú kľúčovými hodnotami týchto dvoch iniciatív,
- K. keďže Azerbajdžan bude v období 2012 – 2013 zastávať kreslo nestáleho člena Bezpečnostnej rady OSN a zaviazal sa presadzovať hodnoty v súlade s Chartou ľudských práv OSN;
- L. keďže Azerbajdžan je členom Rady Európy a zmluvnou stranou Európskeho dohovoru o ľudských právach, ako aj mnohých iných medzinárodných zmlúv o ľudských právach vrátane Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach,
- M. keďže Azerbajdžan sa zaviazal dodržiavať ľudské práva ako súčasť základných európskych hodnôt v rámci jeho členstva v Rade Európy, OBSE, akčného plánu ESP a Spoločného vyhlásenia z pražského samitu Východného partnerstva;
1. dôrazne odsudzuje zavraždenie Rafíka Tagiho a vyjadruje obavy nad bezpečnosťou Samira Sadagatogla; vyjadruje sklamanie nad neschopnosťou azerbajdžanských orgánov jednoznačne odsúdiť zavraždenie Rafíka Tagiho a zabezpečiť informovanie verejnosti o vyšetrovaní okolností jeho smrti;
 2. víta krok azerbajdžanskej vlády vytvoriť osobitnú pracovnú skupinu, ktorá má vyšetriť zavraždenie Rafíka Tagiho; vyzýva azerbajdžanské orgány, aby zabezpečili, že vyšetrovanie bude dôkladné a účinné a že páchatelia budú stíhaní a postavení pred súd v procese, ktorý bude spĺňať medzinárodné normy pre spravodlivý proces;
 3. vyzýva azerbajdžanské orgány, aby urobili všetko pre ochranu života a bezpečnosti Samira Sadagatoglua;
 4. upozorňuje na skutočnosť, že ICCPR zabezpečuje slobodu presvedčenia a prejavu vrátane kritiky náboženstiev a vierovyznaní; zdôrazňuje, že právo na slobodu prejavu, a to na internete aj mimo neho, je nevyhnutným predpokladom slobodnej a demokratickej spoločnosti, ako aj ochrany a podpory iných práv; vyzýva azerbajdžanské orgány, aby nezneužívali trestné právo na potlačanie slobodnej diskusie o náboženstve;
 5. znovu opakuje, že neobmedzený prístup k informáciám a komunikácii a necenzurovaný prístup k internetu (internetová sloboda) sú všeobecnými právami a sú nevyhnutné pre ľudské práva, ako je sloboda prejavu a prístup k informáciám, ako aj pre zabezpečenie transparentnosti a zodpovednosti vo verejnom živote;
 6. trvá na tom, že hrozby a vyvolávanie násilia voči jednotlivcom vyjadrujúcim názory, ktoré niektorí stúpenci náboženstiev a niektoré vierovyznania považujú za urážlivé, sú neprijateľné, že osoby zodpovedné za takéto hrozby a vyvolávanie násilia musia byť stíhané a že sloboda prejavu a bezpečnosť ohrozených jednotlivcov musia byť riadne zaručené;

Štvrtok 15. decembra 2011

7. nalieha na iránske orgány, aby odstránili koncepciu „zaslúženia si smrti“ z revidovaného trestného zákonníka, o ktorom sa v súčasnosti rokuje v iránskom parlamente; je vážne znepokojený skutočnosťou, že vyhlásenie fatiev vyzývajúcich na zavraždenie jednotlivcov by sa mohlo využívať na obhajobu osôb obvinených z vraždy pred iránskymi súdmi na základe toho, že obeť si zaslúžila zomrieť; nalieha na iránske orgány, aby zabezpečili, že ktokoľvek, kto je podozrivý z vyvolávania, plánovania, páchania alebo napomáhania vraždy bez ohľadu na to, či sa táto vražda stane v Iráne alebo kdekoľvek inde, bude postavený pred súd v procese, ktorý bude spĺňať medzinárodné normy pre spravodlivý proces;
8. vyzýva iránske orgány, aby ponúkli všetku potrebnú spoluprácu azerbajdžanským orgánom počas vyšetrovania vraždy Rafika Tagiho a aby zabezpečili, že iránski duchovní vodcovia nebudú vyzývať na zavraždenie nikoho v Iráne ani v žiadnej inej krajine;
9. vyzýva azerbajdžanské orgány, aby preukázali skutočný záväzok k dodržiavaniu ľudských práv a plnili si svoje povinnosti podľa medzinárodného práva a v rámci Parlamentného zhromaždenia Euronest, Východného partnerstva alebo akejkoľvek budúcej asociačnej dohody s EÚ, a to najmä pokiaľ ide o ochranu práva na život a slobodu prejavu;
10. odsudzuje skutočnosť, že azerbajdžanské orgány neudelili víza spravodajcovi Parlamentného zhromaždenia Rady Európy pre politických väzňov; vyzýva azerbajdžanskú vládu, aby spravodajcovi umožnila navštíviť krajinu, aby mohol preskúmať situáciu týkajúcu sa údajných politických väzňov;
11. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie vládam a parlamentom Azerbajdžanskej republiky a Iránskej islamskej republiky, ESVC, Rade, Komisii a Rade OSN pre ľudské práva.

Situácia žien v Afganistane a Pakistane

P7_TA(2011)0591

Uznesenie Európskeho parlamentu z 15. decembra 2011 o situácii žien v Afganistane a Pakistane

(2013/C 168 E/16)

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o ľudských právach a demokracii v Pakistane, najmä na uznesenia z 20. januára 2011 ⁽¹⁾, 20. mája 2010 ⁽²⁾ a 12. júla 2007 ⁽³⁾, 25. októbra 2007 ⁽⁴⁾ a 15. novembra 2007 ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Afganistane, najmä uznesenie z 24. apríla 2009 o právach žien v Afganistane ⁽⁶⁾ a uznesenie zo 16. decembra 2010 o novej stratégii pre Afganistan ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. decembra 2010 o výročnej správe o ľudských právach vo svete v roku 2009 a politike Európskej únie v tejto oblasti ⁽⁸⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 26. novembra 2009 o odstránení násilia páchaného na ženách ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Prijaté texty, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 161 E, 31.5.2011, s. 147.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 175 E, 10.7.2008, s. 583.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 263 E, 16.10.2008, s. 666.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 282 E, 6.11.2008, s. 434.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 184 E, 8.7.2010, s. 57.

⁽⁷⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ C 285 E, 21.10.2010, s. 33.